

ماجرای «حر» باعث جلوگیری از ناامید شدن ماست؛ استراتژی امام(ع) چه بود؟

علوی تهرانی گفت: امام حسین (ع) می‌فرماید برای من گویی هیچگاه دنیا نبوده و همواره آخرت بوده است و این استراتژی امام برای رفتن به کربلا و کربلایی شدن بود.

علوی تهرانی گفت: امام حسین (ع) می‌فرماید برای من گویی هیچگاه دنیا نبوده و همواره آخرت بوده است و این استراتژی امام برای رفتن به کربلا و کربلایی شدن بود.

به گزارش خبرنگار مهر، حجت الاسلام والمسلمین سید محمدباقر علوی تهرانی در مراسمی که به مناسبت ایام محرم در مسجد حضرت امیر (ع) به ایراد سخنرانی پرداخت و گفت: در قرآن کریم خداوند علی اعلا به اهل ایمان می‌فرماید اگر تقوا پیشه کنید، و به پیامبر من ایمان بیاورید، من سه چیز را به شما می‌دهم. صدر آیه مربوط به اهل ایمان است ولی بعد می‌فرماید به رسول من ایمان بیاورید، چطور می‌شود که آدم مؤمن باشد اما به پیامبر ایمان نداشته باشد بنابراین انسان تا شهادت به رسالت رسول اکرم ندهد در زمره مؤمنین قرار نمی‌گیرند.

وی افزود: ما یک ایمان حقیقی داریم اما بسیاری از ایمان‌های غیر واقعی نیز وجود دارد. پس وقتی می‌فرماید یا ایها الذین آمنوا یعنی درست ایمان داشته باشید، یا ایها الذین آمنوا ای کسانی که ایمان آوردید اتقوا پیشه کنید و به پیغمبر من ایمان بیاورید تا دو سهم از رحمتش را به شما ببخشد و برای شما نوری قرار دهد. این نوری است که خدا در زندگی قرار می‌دهد برای کسانی که تقوا پیشه کنند و به رسولش ایمان بیاورند، انسان‌های مؤمن با این نور هرگز خطا نمی‌کنند. کار نور کشف از ظلمت و تاریکی است تا آدمی خطا نکند و نلغزد.

علوی تهرانی با اشاره به روایتی بیان داشت: جابر جفی از امام باقر علیه السلام این حدیث را نقل می‌کند من از امام باقر علیه السلام سوال کردم این چه نوری است که خدا برای مؤمنان قرار می‌دهد؟ حضرت فرمودند امام عادل‌ی که او را پیشواي خود قرار دهید هر امام عادل‌ی نه! و او امام علی (ع) است. مراد از امام، امام معصوم است، ما هم می‌توانیم امام جماعت باشیم در معرض مردم گناه کبیره نکنیم. امام علی فقط نور مردم زمین نیست بلکه علی نور زمین و آسمان است. بر اساس فرمایش پیامبر اکرم (ص) هم ملک‌یان و هم ملک‌یان به نور امام علی محتاج هستند.

استاد حوزه علمیه با بیان اینکه کربلا را نمی‌شود با تدبیر بشری تحلیل کرد گفت: حرکت امام بین تدبیر و تقدیر بود، کربلا از نظر جنگ جایی بسیار سخت بود و اهل بیت غالباً در تیر رس دشمن بودند. امام رضا (ع) می‌فرمایند پدر من زمانی که وارد محرم می‌شد کسی او را خندان نمی‌دید و حزن و اندوه در چهره اش به مدت ده روز معلوم بود. وجود نازنین حضرت موسی بن جعفر شرایطی نداشت که روزه خوان برایش روزه بخواند خودش روزه می‌خواند و می‌فرمود هذا یوم قل الحسین فیه؛ همیشه انسان نیاز به روزه سنگین ندارد و همان ذکر مصیبت کافی است که آدمی بداند روز عاشورا سختی فراوانی به اهل بیت وارد شد. امام رضا جز شخصیت‌هایی بودند که در جلسه پرده می‌کشیدند تا زنان در جلسه عزاداری امام حسین (ع) شرکت کنند. از امام صادق (ع) پرسیدند وقتی ما کسی را از دست می‌دهیم از روز مرگ به عزاداری می‌پردازیم چرا شما ده روز جلوتر به عزاداری امام حسین (ع) می‌پردازید حضرت فرمودند ملائکه هر سال شب اول ماه محرم لباس امام حسین را از آسمان به پایین می‌آویزند و می‌فرمایند بروید به سوی عزای امام حسین (ع)؛ با این اقدام حزن در عالم منتشر می‌شود.

وی با اشاره به اینکه بنی امیه به دنبال از بین بردن امامت بودند و همواره به تحقیر امامت می‌پرداختند اظهار داشت: آنان قصدشان حذف امامت بودند اما امام حسین (ع) مانع این اقدام شد. امام حسین (ع) می‌فرماید برای من گویی هیچگاه دنیا نبوده و همواره آخرت بوده است و این استراتژی امام برای رفتن به کربلا و کربلایی شدن بود. کسی بخواهد در خط امام حسین (ع) باشد باید چنین تفکری داشته باشد. راه امام حسین (ع) امتداد دارد و در مسیر امام حسین (ع) بودن به صورت دائمی بر سجاده نشستن نیست و حسینی شدن راهش این است که هرگز دنیایی وجود ندارد و همواره آخرت است.

علوی تهرانی درباره حر گفت: اگر جناب حر در کربلا نبود ما هرگز نمی‌توانستیم امید داشته باشیم که امام حسین (ع) دست ما را بگیرد حر کسی است که راه و آب را به امام بست اما بعد توبه کرد وجود حر به این دلیل بود که ما هرگز از دستگاه امام حسین (ع) ناامید نشویم. گاهی اوقات انسان گناهی انجام می‌دهد که تنها با رضایت اهل بیت (ع) پاک نمی‌شود؛ وقتی حر به سمت امام آمد فرمود با توجه به اینکه من راه را به شما بستم آیا راهی برای توبه دارم؟ امام فرمود من رضایت می‌دهم و می‌گذرم. حر حتی فکرش را نمی‌کرد وقتی به زمین بیافتد امام بیاید و سر او را بر روی زانو قرار دهد، حر آخرین لحظه عمرش را نیز با اشک ریختن بر مظلومیت امام حسین (ع) جان داد.